

Wyrok NSA z dnia 18 marca 2011 r. I OSK 2004/10

Ustawa z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym w art. 4 ust. 1 pkt 3 wskazuje, iż powiat "wykonuje określone ustawami zadania publiczne o charakterze ponadgminnym w zakresie: pomocy społecznej". Przepis ten wyraźnie stanowi więc, że zadania z zakresu pomocy społecznej należące do powiatu mają charakter zadań ponadgminnych, a więc takich, które przekraczają możliwości gminy i w dodatku są to zadania określone ustawami. Użycie sformułowania: "określone ustawami" oznacza, że ze względu na przedmiot regulacji prawnej, zadania te szczegółowo wskazano w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Art. 19 tej ustawy wylicza zadania własne powiatu w dziedzinie pomocy społecznej.

Mają one przede wszystkim charakter specjalistyczny, a ponadto uzupełniający w stosunku do zadań, które na mocy art. 17 tej samej ustawy spoczywają na gminach. W art. 19 ustawy nie jest zawarty żaden przepis, który można byłoby uznać za podstawę prawną objęcia pomocą udzielaną przez powiat skarżącej i jej rodziny. W szczególności nie można uznać za taki pkt. 7 art. 19 ust. 1 który dotyczy pomocy w integracji ze środowiskiem osób mających trudności w przystosowaniu się do życia, a zwłaszcza młodzieży opuszczającej wyliczone w tym przepisie placówki. Jednak w art. 17 ust. 1 tej samej ustawy wyliczone są zadania własne gmin o charakterze obowiązkowym, a wśród nich: 4) przyznawanie i wypłacanie zasiłków okresowych, 5) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych.

Art. 16 ustawy o pomocy społecznej stanowi, iż gmina i powiat obowiązane zgodnie z przepisami ustawy do wykonywania zadań pomocy społecznej nie mogą odmówić takiej pomocy osobie fizycznej nawet, jeżeli na innych osobach fizycznych i prawnych ciąży obowiązek zaspokajania ich niezbędnych potrzeb życiowych. Nie można jednak tego przepisu interpretować w ten sposób, iż organy powiatu z naruszeniem przepisów ustawy oraz gwarantowanej samodzielności gminy, z ewidentnym naruszeniem przepisów o właściwości, wkroczą i będą zastępowały organy gminy w realizacji ich ustawowych zadań i kompetencji.

W zarysowanym wyżej stanie prawnym należy uznać za w pełni zasadne stanowisko przyjęte przez organy administracji, a podzielone przez Sąd I instancji, iż to działający z upoważnienia Burmistrza Miasta Chrzanowa Ośrodek Pomocy Społecznej w Chrzanowie jest właściwy do rozpoznania podania skarżącej o udzielenie pomocy społecznej. Przyjęcie innego stanowiska stanowiłoby właśnie pogwałcenie art. 19 k.p.a. nakazującego organom administracji przestrzeganie z urzędu swojej właściwości rzeczowej i miejscowej.

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)